

عنوان مقاله:

اوقات فراغت، سرمایه فرهنگی و زنان (مطالعه ی موردی زنان شهرستان جویبار)

محل انتشار:

فصلنامه زن در توسعه و سیاست، دوره 9، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

قربانعلی ابراهیمی - استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه مازندران

رقیه مسلمی پطودی - کارشناسی ارشد رشته جامعه شناسی از دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

چگونگی گذران اوقات فراغت بازتابی از سرمایه اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی هر جامعه است. پژوهش حاضر تاثیر سرمایه فرهنگی را بر اوقات فراغت با بهره گیری از روش پیمایشی مورد بررسی قرار داده است. ابزار مورد استفاده برای جمع آوری داده ها، پرسشنامه بوده است. جامعه ی آماری این تحقیق را کلیه زنان ساکن شهرستان جویبار در دامنه سنی ۶۴-۱۵ سال تشکیل می دهند. بر اساس نتایج آخرین سرشماری مرکز آمار ایران در سال ۱۳۸۵، مجموع کل زنان ۱۵ تا ۶۴ سال در شهرستان جویبار ۲۵۳۲۵ نفر بوده است که با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای، نمونه ای به حجم ۳۷۸ نفر بر اساس فرمول کوکران انتخاب گردید. نتایج تحقیق حاکی از آن است که میانگین مشارکت زنان در اوقات فراغت فعال (۹۱/۱ از ۴) بیشتر از مشارکت زنان در فراغت غیرفعال (۳/۱ از ۴) است. میزان مشارکت زنان در فعالیت های فراغتی در جامعه مورد مطالعه پایین تر از حد متوسط است. نتیجه رگرسیون خطی چند متغیره نشان می دهد که از میان سه بعد سرمایه فرهنگی، دو بعد (سرمایه فرهنگی عینیت یافته و نهادینه شده) دارای تاثیر معنادار بر اوقات فراغت می باشند.

کلمات کلیدی:

اوقات فراغت، زنان، سرمایه اجتماعی، سرمایه فرهنگی، فعالیت فراغتی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1792981>

